

Notica Šafaříkova (Čopova) mi ni bila znana. Na Alterjev članek sem naletel slučajno, zasledujoč delovanje prof. Zupančiča. S tem je stvar pojasnjena. Sicer pa sta omenjeni notici tako skriti, da sta s tiskom Pohlovega dela vred ostali neopaženi.

Dr. Fran Ilešič.

Doslej neznan župan ljubljanski. Ko sem preteklo poletje pregledaval in obdelaval v mestnem arhivu takozvana kupna pisma iz 18. stoletja, ki so pisana deloma na močnem papirju, deloma na pergamentu, naletel sem slučajno na ime ljubljanskega župana, ki je bil dosedaj neznan celo Vrhovcu. Leta 1767. je bil župan neki **Janez Mihael Kuckh**. V izvorni listini je podpisan: Johann Michael Kuckh, Bürgermeister. Predno se je povzdignil Kuckh do županskega dostojanstva, je bil — že leta 1762. in dalje — višji mestni blagajnik (Ober-Stadt-Cammerer) v Ljubljani. Po hronologiji spada župan Janez Miha Kuckh med svoja kolega: Gambo Franca (1764.) in Bartolotija Matijo (1770.).

A. Aškerc.

Krstna imena v ljubljanskem mestnem arhivu. Da so akti ljubljanskega mestnega arhiva do dobe francoske okupacije v začetku 19. stoletja vsi nemški in da se šele za časa Napoleonove vlade na Kranjskem pojavljajo tudi redno slovenski uradni akti, sem omenil že v lanskem letniku »Izvestij.« Zanimivo pa je vsekakor to, da imajo v izključno nemških aktih 18. stoletja (n. pr. takozvane kupne pogodbe) krstna imena navadno slovenske oblike! Tako čitaš: Matija (Mathia), Juri (Jury) Hanže (Hansche), France (Franze), Jernej (Jerny), Miha (Micha), Marko (Marco), Jera, Urša (Urscha), Mica (Miza) i. dr.

Germanizatorskega namena po tem takem uradniki, ki so bili sami pač tudi često rojeni Slovenci, menda niso imeli. Pisali so torej krstna imena tako, kako so jih slišali izgovarjati. Nekaterim so se narodne oblike krstnih imen zdele bržčas tudi bolj izvirne, avtentične in — lepše, nego nemške.

A. Aškerc.

Abraham a Santa Clara je imel 30. avgusta 1705. na Dunaju za tam živeče in zbrane Slovence nemško pridigo slaveč kranjsko deželo po reku: Narrabo mirabilia tua. Ich will deine Wunder erzehlen. Ps. 70. Ta govor je ohranjen z naslovom: Redliche Red' für die krainische Nation. Ko je bil Alojzij Egger profesor v Ljubljani, je to pridigo izdal v programu ljubljanske gimnazije l. 1857 in v ponatisku, ki je pri Kleinmayru stal 12 kr. (Prim. Novice 1857, 248). Letos je bila torej dvestoletnica tega govora.

V. S.

Slovstvo.

Slovenci v šomodski županiji na Ogrskem. Zgodovinska, narodopisna in književna črtica. Napisal Anton Trstenjak. V Ljubljani 1905.